

jene so na male okraje, uradni dnevi so večidelj v nedeljo po božji službi. Hranitev je močno olajšana in s tem pouspeševana; kdor denar potrebuje, dobi ga brez mejnice (Wechsel) doma in po ceni 4½ do 5% brez drugih stroškov kakor 1 gld. vpisnine enkrat za vselej. Ni treba daleč na okrog tratiti dragega časa in denarja ter pri tujcih moledovati. Dobiček, če ga je kaj, ostane tudi doma. Marsikateri služabnik, ki bi sicer denar potratil v mladosti, bode si ga na starost v domači posojilnici hranil, in ne bode tudi v druge kraje silil; kjer je njegov zaklad, bo tudi njegovo srce. Kakorkoli tedaj premišljujemo, se prepričamo, da Reiffeisnove posojilnice imajo prihodnost, ker ne grejo na dobičkarijo, marveč na resnično krščansko pomoč, in bodo na deželi tudi prej ali slej najglavnejši faktor za rešenje socialnega vprašanja. Kakor slišimo, snujejo enako posojilnico tudi narodnjaki v Rušah. — a.

Iz Celja. (Marsikaj). Nemška omika se nam pogosto pokazuje v pravi luči. Onokrat je priredilo slov. pevsko društvo pri g. Strašku zabavni večer. Ko se je odpela prva točka, »Morje adrijansko«, prihrumi v sobo dvoje nemških razgrajalcev, (eden poznani jurist). Ker nista dala miru, gostilničar pa ju ni dosti zarana odpravil, morali so pevci in gosti, blizu sto, zapustiti gostilnico ter se podati »h kroni«. — O sv. Jožefu je izletelo ravno to društvo na Laško. Kako smo se tam zabavali, poročal bode gospod kolega laški. — Dne 23. t. m. je bil pogreb pokojne gospe Vošnjakove, soproge državnega in deželnega poslanca. Pevsko društvo je zapelo pred hišo ganljivo žalostinko, potem po mestu, koder je šel sprevod, »miserere« in zunaj mesta zopet drugo pesem v slovo. Spreveda se je udeležilo jako obilo občinstva, da se poslovi od krste, katero so odpeljali v Saleško dolino. — Med nami biva akademični slikar g. Gosar, katerega umotvore vsi občudujemo. Za sokolsko maškerado je naslikal dvoje jako ljubkih slik za okrašenje dvorane. Gosp. Gosar je vrl narodnjak. Sliši se, da ima že obilno naročil in pridobil si bo gotovo še veliko slave. — Konkurz Urše Štibernik, posestnice v Ljubljani, trgovke tu, utegne biti jako zanimiv. Že to je značilno, da je prodajalnica v dveh mesecih bila že drugokrat zapečaćena. Oškodovan pa baje ne bode nikdo.

Iz Ljutomera. (Predstava). Dne 15. sušca so uprizorili naši diletanti ljudsko igro »Na Osojah«. Igralci so vrlo izvršili svojo nalogo, ki je bila na malem odru v tej veliki drami tem težja. Točnost, s katero so se vršili posamezni prizori, je pričala o pridnosti in vnetosti igralcev. Pohvaliti moramo njih rodoljubno prizadevanje; ni mala stvar, v zimskem času po slabi poti hoditi dvakrat na teden s Cvena in iz Cezanjevec v Ljutomer k vajam. — Obisk je bil dober, dasi smo opazili nekatere neprisotne, ki so inače s svojim obiskom pokazali, da upoštevajo rodoljubno požrtvovalnost diletantov.

Iz Petrovč. (Nekdo se priporoča nemčuhom za župana). Pri nas prebiva — če se ga ne spomnijo žalski socialdemokrati, mu bo boben v kratkem mrtvašnico zapel — »vzgleden oče« R., kateri je dal na petek svojemu 10letnemu dekletu klobaso v šolo. In res, »ubogljiva« hčerka »najboljšega« očeta je jedla v šoli klobaso in tudi drugim delila. In vse to se je zgodilo tretji dan po spovedi! Za tega »vzglednega« očeta ne marajo več domačini; še v občinski odbor ga niso hoteli več voliti. Samo »korajžni« O. in »tihi« občinski sluga sta mu še zvesta pajdaša; hudobni jeziki so si celo izmislili, da so »bratje« med seboj. Ta užaljena »trojica« je sedaj sklenila, podati se v širni svet iskat svoje sreče. »Vzgledni« oče pravijo, da so kakor rojeni za župana; njihov »korajžni« brat bo dober agi-

tator in bo krepko držal županski stolec in njihov »tihi« brat bo po občini zastoj drva »žagal«, če mu bo potregla gospodinja po kvaternih postih s kopunovo bedro. Druzega plačila baje ne bodo zahtevali, kakor da se jim dovoli po postnih dneh na občinski račun meso uživati. Zato to »trojico« priporočam vsem »nemškim« občinam n. pr. v Št. Peter v Savinjski dolini. — Dne 5. marcija je bilo zopet veselje v Petrovčah! »Skrbni oče župan«, ki že svoje »težko« breme nosijo stiri leta neprenehoma in že komaj čakajo trenotka, da bi se ga odkrižali, sklicali so na ta dan občinsko sejo; 2 gold. kazni, kdor ne pride! Te seje so se udeležili tudi naš »vzgledni« oče in njihov »korajžni« brat; veliko skrb imata oba za našo občino, še večjo pa za to, kar se po seji deli! Kdo bi jim pa tudi to zameril; saj se vsakemu, ne da bi vedel, sline cedijo po dobri jedi in pijači, posebno če je zastoj. »Vzgledni« oče so hoteli pri tej seji pokazati svojo zmožnost za županskega kandidata ter so se pripravili na imeniten govor. Seja se začne in glej nesrečo, »vzglednemu« očetu smukne srce — v hlače, spomin jih zapusti — in da bi nikdo ne zapazil njihove zadrege, vtaknejo kos smrdljive cigare v usta. Oče župan vihajo svoj nos — toda premagajo se. Seja je končana. »Vzglednemu« očetu skoči zopet srce na prejšnje mesto, dobro si ga s sladkim vinčkom privežejo in mahnejo proti domu. Radovednež jih sreča. »Kako je kaj bilo?« — »Ali sem jim jo zasolil, se pobahajo »oče«; kar strmeli so, ko sem govoril! Ali jaz bi moral biti župan! Forvega ni nič proti meni! Še boljši bi bil, ko O. in T., čeravno se tudi tema dvema sline cedijo po županskem stoličku, še bolj pa po plači, jedi in pijači.« — Radovednež se je zadovoljno nasmejal in jo tiho pobrisal.

Iz gornje Savinjske doline. (Pogorel) je v noči od 12. na 13. sušca trdni kmečki stan Matije Kokovnika na Dobrolju v nazareški župniji. Lepa navada pri naših kmetih je, da ob zimskih večerih ženske predejo, med tem ko moški popravljajo razna kmetijska orodja; nekdo v družini pa bere navadno glasno iz Mohorskih knjig. Le zelo težka dela med dnevom, tako po naših gorah, spravljanje lesa, prisilijo kmeta večkrat k zgodnjemu počitku. Tudi ta večer se je podala Kokovnikova družina prej, kakor navadno, k počitku, a komaj, da ugasne luč, zasveti rudeči petelin na bližnji »kašti«. V trenutku je plapolal ogenj že tudi na hiši in pristavi, katerega je še silni severni veter podpihoval. Z veliko silo se je rešila družina iz hiše; spravili so še govedo iz hleva, vse drugo je zgorelo. 28 ovac pa in 8 svinj je planilo nazaj v svoj stan in zgorelo; nesreča je hotela, da je potem vol še eno kravo zunaj pogorišča pokončal. Obžalovati je vrhu tega, da je okoli 200 fl. suhega denarja zgorelo. Škoda znaša blizu 3000 fl., zavarovano je bilo poslopje le za 600 fl. — A ravno nesreča kaže verno srce našega dobrega kmeta; tudi v stiski se tolaži z upanjem na Boga.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Državni poslanci so v petek rešili državni proračun. Sicer so ga nad tri mesece imeli v delu, vendar pa je proti koncu šlo preveč naglo. Jutri gredo državni posanci domov; velikonočne počitnice imajo do dne 14. aprila. — Novi dunajski mestni zastop se prvič boja snide dne 9. aprila. Prvokrat bode gotovo volil županom dr. Luegerja. — Koncerta ljubljanske »Glasbene Matice« sta se izvrstno obnesla. Slovenska pesem izredno dopada Dunajčanom.

Češko. Za Prago je te dni odločilo upravno sodišče, da samočeški ulični napisi ostanejo, kakor to želi mestni zastop. — Ker se je mestni zastop v Liberci branil vsprejemati češke uloge, je oni dan ministerstvo notranjih stvari na posebni priziv razsodilo, da se v Liberci morajo češke uloge češki reševati.

Šlezijsko. Tešinski Poljaki prosijo pri vladi državne podpore za svojo privatno gimnazijo. Ako ti kaj dobijo, oglasijo se potem gotovo tudi opavski Čehi; in ubogi Nemci bodo spet kričali, kako jih preganjajo Slovani.

Štajarsko. Na Jožefovo sta poročala v Lankovicah poslanca Kurz in Kaltenegger. Nekaj voitsberskih nemčurjev je hotelo Kalteneggerja v zadrego spraviti zaradi celjske gimnazije. Toda vrli poslanec jih je zavrnil, da so obmolnili, kmečki volilci pa so mu krepko pritrjevali.

Koroško. Celovski okrajni glavar, Mac Nevin, je zahteval od g. Zablačana, naj se piše s tseh. Toda ta se je vsled tega pritožil na ministerstvo, in upamo, da zmaga. — Liberalni dr. Posch, župan celovski, se je že navolil županovanja, ker mu mestni očetje očitajo neredno denarsko gospodarstvo.

Kranjsko. Za dopolnilne občinske volitve v Ljubljani, ki bodo v druge polovici meseca aprila, se že obe slov. stranki pripravljata. — V Ljubljani pridno podirajo hiše, po potresu poškodovane. Podreti se jih morajo okoli dve sto. — V Dobrepoljah so ustanovili kmetijsko zadrugo. Že prvi dan je pristopilo 75 kmetov.

Primorsko. Umrl je grof Viljem Pace, bivši deželni glavar goriški. — Vrlo tržaško podporno in bralno društvo je imelo v nedeljo občni zbor. — V soboto so italijanski porotniki obsodili Mandiča, urednika »Naše Sloge«, na dva meseca ječe.

Ogersko. Za deželno razstavo se delajo v Bupesti velikanske priprave. Zlasti skrbijo, da bode vse imelo pristno madjarsko lice; tudi židovske nosove? — Nekateri verske šole hoče podpirati država. Ker bode pa vlada potem imela pravico imenovati učitelje, bode takoj 55 srbskih šol podmadjarjenih. Da je to krivica, kaj to briga ogerske liberalce!

Vnanje države.

Rim. Prihodnji konzistorij ali zbor kardinalov bode meseca junija. Sv. oče bodo takrat imenovali za kardinale štiri nuncije, med temi tudi dunajskega, nadškofa Agliardijskega.

Italijansko. Novo ministerstvo je zahtevalo za letošnje 140 milijonov za vojaške potrebe v Afriki. Poslanci so seveda to dovolili; vendar pa nekateri tudi odločno zahtevali, naj se afriška vojska opusti. — Crispi, ki se je tako sramotno moral umakniti s svojim ministerstvom, se je preselil v Neapolj.

Francosko. Ministerski predsednik Bourgeois se vedno bolj in bolj upira na socialiste. Hoče bojda celo razpustiti poslansko in gosposko zbornico in z dovoljenjem ljudstva ustanoviti samo eno zbornico, ki bode vsprejela novo postavlo o dohodninskem davku.

Belgijsko. Kralj Leopold je odpotoval na Anglesko. — V tej državi je žganje pitja strašno razširjeno. Na leto se žganja popije za 500 milijonov. — Škofje so se izrekli za ustanovo katoliških delavskih društev, dasi to katoliškim bogatinom ni ljubo.

Nemško. Cesar je s cesarico odpotoval v Genovo in odtod na otok Sicilijo. — Odsek državnega zbora je izdelal novo društveno postavlo. Vsled te postavle se bodo zlasti zborovanja prav svobodno vršila.

Rusko. Car Nikolaj II. se bode s carico dal krovnati dne 27. maja v Moskvi. — Za starorusko razstavo

v Nižnem Novgorodu se je že oglasilo 12 tisoč razstavljalcev. Razstava bode gotovo velikanska.

Bolgarsko. Knez Ferdinand odpotuje danes v Carigrad. Iz Carigrada pa se odpelje čez Odeso v Petrograd, kjer ostane o Veliki noči, da se zahvali ruskemu carju za boterstvo in za priznanje.

Srbsko. Ministerstvo Novakovičeve hoče odstopiti, ker pri nobeni banki ne more dobiti denarja na posodo. Pač križ! Novi ministerski predsednik bode najbrž postal Simić.

Afrika. Še ni jasno, da-li sklenejo Italijani mir z Menelikom ali bodo v jeseni nadaljevali vojno. — Kasala je od Rudečega morja najbolj oddaljena italijanska trdnjava. Tej trdnjavi preti velika nevarnost. Dervisi, mohamedanski menihi, in njih privrženci so zadnje dni štirikrat v majhnih četah naskočili male trdnjave okoli Kasale, toda italijanski vojaki so jih odbili vselej.

Za poduk in kratek čas.

Posvečuj zapovedane praznike!

Časnik »Magyar Niplap« od lanskega leta pripoveduje tole resnično dogodbo. V Retšagu je živel neki bogatin, Matej Daru imenovan. Bil je veleposestnik in okoli sedem let tudi mestni sodnik. S svojim slabim vedenjem gledé na verske reči je dajal veliko pohujšanje.

Imel je navado govoriti: »Moliti, postite se, k spovedi, k službi božji iti, vse to so stvari za stare babe, otroke in duhovnike, ker je to njihov posel; ali takemu bogatinu, kakor sem jaz, se ni treba brigati za Boga. Ne maram za Boga; pa kaj mi tudi Bog pomore? Njiva mi rodi, ali samo zato, ker jo obdelujem; zdrav sem, ker se varujem; ne pripeti se mi nobena nesreča, ker na vse dobro pazim, nisem še izkusil, da bi mi Bog kos kruha dal.«

Dobra njegova žena ga je večkrat opozarjala, prosila in opominjala, naj se nikar tako sam sebe ne povzdiguje, ker je greh proti sv. Duhu, in Bog ga lahko kaznuje.

Bilo je na praznik presv. Rešnjega Telesa lanskega leta. Vsi vernike se napotijo v cerkev, da se poklonijo Najsvetejšemu; samo Matej Daru ni hotel iti. Sam ni šel, pa tudi svojih poslov ni pustil v cerkev, ampak jim strogo zapovedal, da morajo z vozovi na travnik po seno.

Eden sluga, kateri je bil zelo veren, odkritosrčno pove, da je voljen rajši ostaviti službo, nego na tak veliki praznik delati; »ker Bog to zabranjuje, kedo pa to zapoved prelomi, tega on kaznuje«.

»Da prehitim Boga, bom jaz tebe preje kaznoval«, oholo odgovori Daru. »Ali mi greš hitro po seno, ali po moraš mojo hišo zapustiti in beraško palico vzeti! Toda pravim ti, da se mi nikdar ne pokažes v moji hiši. Naj te Bog vzdržuje, v katerega službo hočeš zdaj stopiti.«

»Za božjo voljo! Kaj delaš?« opominja ga so-proga, katera je vse slišala. »Ali hočeš na tako veliki praznik dati delati? Kazen božja te mora prej doseči, ko dovršiš svoj posel. Pusti ljudi, da gredo v cerkev; ta in oni imajo dušo. Ti si kakor gospodar dolžen se brigati za njihovo zveličanje; naj torej vsi gredo v cerkev!«

»Kaj«, zakriči strašno razkačen Daru, »ti mi hočeš predpisovati, kedaj jaz naj dam delati? Kakor jaz hočem, tako mora biti. Oni naj tedaj gredo v cerkev, ako jim Bog plača; ali dokler moram jaz v možno segati, morajo tako plesati, kakor jim jaz živžgam. Marš, po voze, hitro po seno na travnik!«

Stari sluga Ivan zapustivši službo, odide. Odhajajoč